

Podemos definir a educación compensatoria como o conxunto de programas e subprogramas educativos que teñen como finalidade potenciar o rendemento académico dos alumnos procedentes de medios familiares socio-culturalmente desfavorecidos. O obxectivo final desta modalidade educativa é, polo tanto, conseguir unha maior igualdade de oportunidades educativas.

A organización das estratexias programando tódolos recursos e accións necesarias para levalas á práctica, constitúe os "Programas de educación compensatoria" que, dende hai máis de vinte anos, aplicáronse nos principais países desenvolvidos. Algúns ainda continúan funcionando na actualidade, a pesares de que a "educación compensatoria" xa non está de moda; os seus resultados non foron, en xeral, satisfactorios, tendo en conta que un dos obxectivos fundamentais que perseguía era a reducción das diferencias entre os alumnos das clases baixa e media.

O libro obxecto desta reseña xá ten só, praticamente, un valor histórico. Foi a primeira publicación monográfica que difundiu, en castelán e no noso con-

Título: *Educación compensatoria*
Autor: Varios autores.- Consejo de Europa.
Editorial: Ministerio de Educación y Ciencia, Madrid, 1977

Núm páxinas: 367
Tamaño: 18 x 11,5 cms.

texto educativo, a temática da Educación compensatoria, feito que tiña lugar varios anos antes de que o Ministerio de Educación e Ciencia (M.E.C.) crease, mediante un Real Decreto de abril do ano 1983, o "Programa de Educación Compensatoria", do que aínda hai en funcionamento algúns subprogramas, tanto nas Comunidades Autónomas con transferencias educativas plenas coma no "Territorio do MEC".

Pertence este libriño á coñecida colección de "Libros de bolsillo de la Revista de Educación" e consiste nun compendio de estudos seleccionados polo Consello de Cooperación Cultural do Consello de Europa. A maioría dos traballos corresponden á educación preescolar, dada a grande importancia que este nivel educativo ten no campo da compensación educativa, principalmente polo seu carácter preventivo.

Os especialistas son profesores de importantes Universidades europeas. W. de Coster e M. Stambak céñtranse especialmente na problemática das desvantaxes socio-culturais. K.G. Stukat describe brevemente os principais programas compensa-

torios dos Estados Unidos e Europa. A.H. Halsey, R. Smith e T. James, analizan o proceso e posta en práctica dunha política de discriminación positiva no Reino Unido.

A.M. Thirion e J.P. Pourtois estudan o papel da escola na perpetuación das desigualdades sociais. É moi interesante o traballo de M.A. de Meyer, que estuda os criterios de avaliación dos programas de educación compensatoria sinalando novas formas de investigación-acción. J.R. Edwards, ademais de facer unha detida análise conceptual desta modalidade educativa, resalta a grande importancia da lingüaxe materna, sobre todo nos primeiros anos de escolaridade. Os traballos de R.Z. Swaab, M. Dell'Aequa, Hans Wolfgart e B. Watson, están adicados especificamente ás idades preescolares e concretamente os dous últimos ós nenos con retraso mental ou deficiencias conxénitas.

Celso Currás Fernández